

[Scholestraat 15](#)

In mei 1940 zat Trees Slager op het stoepje van dit huis. Ze zag toen voor het eerst een Duitse soldaat. Trees woonde hier met haar zusjes Sonja en Dineke, met haar moeder Nettie, haar vader [Simon](#) en haar Opa [Izaäk](#).

In juli 1942 moest Simon vertrekken naar een werkkamp voor Joodse mannen. Het was niet meer veilig

voor Joodse kinderen en daarom brachten vrienden van Nettie en Simon de drie meisjes op de fiets naar drie verschillende onderduikadressen. Simon wist uit het kamp te ontvluchten en met zijn vrouw en vader dook hij onder in Amsterdam en later in Den Haag.

Het huis in de Scholestraat was verlaten door de bewoners, maar toen de bezetter twee oude echtparen in november 1942 uit hun huis zette, trokken zij in deze woning. Het waren de broer van Izaäk: [Jacob](#) Slager met zijn vrouw [Judith](#) uit de Rozenstraat en [Salomon](#) en [Henriëtte](#) de Lange uit de Irisstraat. In maart kwam Izaäk terug. Enkele weken later vertrokken de vijf oude bewoners van Scholestraat 15 met de trein naar Kamp Vught. Ze kwamen nooit meer terug naar Steenwijk.

Op hun onderduikadressen werden Simon en Nettie ontdekt. Ze werden opgesloten in de strafgevangenis in Scheveningen, maar uiteindelijk moesten ze naar Kamp Auschwitz in Oost-Europa. Zolang ze konden werken bleven ze leven. Simon moest van kamp naar kamp in de kou. Dat hield hij niet vol. Hij stierf in januari 1945. Op 6 mei 1945 werd het vrouwenkamp waar Nettie werkte bevrijd. Nettie maakte een lange moeilijke reis terug naar Steenwijk. In juni was ze weer in Steenwijk, enkele dagen later kwamen ook haar dochttertjes weer thuis. Nettie opende de slagerij weer, maar zonder Izaäk en Simon, die ooit de slaggers waren in de Scholestraat.

In 2019 kwam Trees met haar man, dochter en kleinzoon naar Steenwijk. Zij legden witte rozen bij de drie Stolpersteine naast het stoepje in de Scholestraat en ze vertelden het verhaal van Izaäk, Simon en Nettie.

[Zelf ontdekken in de stad en op internet](#)

Struikelstenen worden gelegd voor mensen die het leven verloren door de wreedheid van de nazi's. Naast het stoepje bij [Scholestraat 15](#) liggen drie struikelstenen. Een daarvan is een heel speciale steen, wat is daar zo bijzonder aan?

[Het waargebeurde verhaal van de familie Slager staat op de site van de Stichting Stolpersteine.](#)

De struikelstenen voor Jacob en Judith Slager liggen bij [Rozenstraat 11](#) die van Salomon en Henriëtte de Lange bij [Irisstraat 8](#). Daar ligt tussen hun beide stenen in ligt een derde steen. Die is gelegd voor [Levie Drukker](#). Waarom ligt die daar? Dat lees je op de pagina over [Irisstraat 8](#) van de website van de Stichting Stolpersteine Steenwijk.

Vlak bij deze woning staat aan de Gasthuispoort bij het hek van Rams Woerthe het Gedenkteken voor de Joodse Steenwijkers.

Als je de tegels met de namen bekijkt kun je zien dat de Familie Slager een grote familie was. Hoeveel inwoners van Steenwijk met de achternaam Slager zijn omgebracht in de oorlog?

Er hebben ook veel mensen die Slager heten de oorlog overleefd. Hun kinderen en kleinkinderen bezoeken Steenwijk en dan leggen ze een bloem bij de struikelstenen van familieleden die de oorlog niet overleefden of een steentje op het gedenkteken om te laten weten dat ze denken aan al die gedode Joodse Steenwijkers.

Er is een zuil met uitgehakte Hebreeuwse letters en een zuil met Nederlandse tekst. Heb je de zin gezien die in de bovenrand van die zuil staat?

[terug naar de pagina DE ZWARTE DAG VAN 9 APRIL 1943](#)